

TOO MUCH MONEY - FURTHER OFFERINGS REFUSED
அதிகப்படியான பணம் – மேலும் காணிக்கை மறுக்கப்பட்டது

மனப்பூர்வமான காணிக்கை மட்டுமே மத காரியங்களுக்காக கொடுக்கப்படுகிறதைப் பற்றிய
 மிகவும் பழங்காலத்திலிருந்து ஒரு பாடம் – கணக்கர் இல்லாத பொக்கிஷக்காரர்
 2 ராஜாக்கள் 12:1-16

“இப்படி மனப்பூர்வமாய்க் கொடுத்தற்காக ஜனங்கள் சந்தோஷப்பட்டார்கள்.” 1 நாளாகமம் 29:9

முந்தைய பாடத்தில் நாம் பார்த்த நிகழ்வுகள் நடந்து பதினாறு வருடங்கள் ஆனது. அது யோசியா ராஜாவின் இருபத்தி மூன்றாவது வருடமாக இருந்தது. ஆலயத்தை பழுது பார்க்கும்படி அவன் முன்னரே ஆசாரியர்களுக்கு யோசனை கூறியிருந்தான். ஆலயமானது பாழடைந்திருந்தது. ஏனெனில் ஜனங்கள் யேகோவாவை அரை மனதுடனே ஆராதித்து வந்தார்கள். சுற்றிலும் இருந்த விக்கிரக ஆராதனையின் செல்வாக்கு இன்னும் அவர்களிடம் இருந்தது. அவர்களில் சிலர் இன்னும் பாகாவூக்கு தூபங்காட்டி வந்தார்கள்.

ஆசாரியர்கள் மோசமான வேலைக்காரர்கள்

ஆலயத்தை பழுதுபார்க்க பணம் சேகரிக்க ஆசாரியர்களிடம் பொறுப்பை கொடுத்து எந்தவித பலனும் அளிக்கவில்லை என்பதை யோசியா ராஜா கண்டான். நல்ல இருதயமுள்ள மனிதர்கள் திறமைசாலிகளாக இருப்பதில்லை. ஆசாரியர்கள் அந்த காரியங்களுக்காக சேகரித்த பணத்தை நேர்மையற்ற முறையில் பயன்படுத்தினார்கள் என்று நமக்கு பதிவு கூறவில்லை; அவர்கள் ஞானமற்ற முறையில் அந்த பணத்தை செலவு செய்தார்கள் என்றும் கூறவில்லை. ஜனங்கள் ஆசாரியர்கள் மேல் ஒரு வேளை நம்பிக்கை இல்லாததால் தாராளமாக ஆலயத்துக்கு கொடுக்கவில்லை. எனினும் ஆலயமானது இன்னும் பாழடைந்த நிலையிலேயே இருந்தது என்பதை கவனித்த ராஜா, ஆசாரியர்களை அழைத்து ஏன் நீங்கள் ஆலயத்தை பழுது பார்க்கவில்லை என்று கேட்டான். ஆசாரியரின் பதில் கொடுக்கப்படவில்லை. அவர்களிடம் ராஜா கூறியதாவது: “இனி நீங்கள் உங்களுக்கு அறிமுகமானவர்களிடத்தில் பணம் வாங்க வேண்டாம்.” ராஜா காரியத்தை லேசாக எடுத்துக் கொண்டு, ஆசாரியர்களை மரியாதையுடன் நடத்தி, மோசடி செய்ததாகவோ அல்லது அசட்டை பண்ணியதாகவோ குற்றம் சாட்டவில்லை.

பணத்தை சேகரிக்க ஒரு புது முறைமை ஏற்படுத்தப்பட்டது. ஆலயத்தின் பலிபீடத்தண்டையில் ஜனங்கள் உட்பிரவேசிக்கும் இடத்தில் ஒரு பெட்டியை வைத்து அதிலே பணத்தை போட்டார்கள். வாசற்படியை காக்கிற ஆசாரியரிடம் அதன் பொறுப்பு இருந்தது. இந்த முறைமை வெற்றிகரமாக செயல்பட்டது. பணம் வேகமாக சேர்ந்தது. ஆலயத்தை பழுது பார்க்க போதுமானதாக இருந்தது. இந்த நோக்கத்திற்காக காணிக்கை மறுக்கப்பட்டது. ஆலயமானது நல்ல நிலைமைமையில் வைக்கப்பட்டு, அதன் பொதுவான ஆசீர்வாதம் கிடைத்தது.

இதில் நமக்கு ஒரு பாடம் இருக்கிறது. ஜனங்கள் பலன்களை பார்க்க விரும்பினார்கள். (1) அவர்கள் தரும் சிந்தனையோடு கொடுக்கப்பட்ட பணம் எல்லாம் வேறு காரியங்களுக்கு பயன்படுத்தப்படாமலிருந்ததா என்பதை அறிய விரும்பினார்கள். (2) தானாக முன்வந்து கொடுக்கக் கூடிய காணிக்கைகள் தேவனுடைய மற்றும் மனிதர்களின் அங்கீகாரத்தைப் பெறுகின்றன. இது முகஸ்துதி செய்து, தொந்திரவு செய்து, வற்புறுத்தி, கெஞ்சி கேட்டு பரிசுத்தவான்களிடமிருந்தும் பாவிக்களிடமிருந்தும் வாங்கிய காணிக்கை. கர்த்தருக்காக கொடுப்பவர்கள் அதன் மூலம் நன்மையை அடைந்தார்கள். அவன் தரும் காரியத்துக்காக முன்வரவில்லை, ஆனால் தனது இருதயத்தில் பெருந்தன்மையான குணத்தை வளர்க்கிறான். நமது கர்த்தர் கூறியதாவது: “வாங்குகிறதைப் பார்க்கிலும் கொடுப்பதே பாக்கியம்.” கொடுப்பது தானாக மனமுவந்து இருக்க வேண்டும்.

சபை கெஞ்சி கேட்பது சந்தேகத்திற்கிடமில்லாமல் பெரிய தீங்கை செய்கிறது. மதத்தின் பிரதான காரியமே பணத்தை கெஞ்சி கேட்பது என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. தனிப்பட்ட முறையிலோ, பொதுவாகவோ வேண்டுகோள் மூலமும் வசூல் பெட்டி மூலமும் பெறுதல் ஆகும். சபை கண்காட்டி, சபை இரவு விருந்து, பையை எடுத்துக்கொள்ளுதல் முதலானவை வசூல் பெட்டி, தனிப்பட்ட முறையில் கேட்பதைக்காட்டிலும் கண்டிக்கத்தக்கது. இப்படிப்பட்ட முயற்சிகளை யாரோ ஒருவர் “ஆடுகளிடம் பால் கறத்தல்” என்று அழைக்கிறார். கர்த்தருடைய பிள்ளைகள் செம்மறி ஆடாக இருக்க வேண்டும்; உலக ஜனங்கள் வெள்ளாடு.

வேத வாக்கியங்கள் கற்பிக்கிறதாவது: ஒவ்வொரு கிறிஸ்துவனும் தகுதிக்கும் உழியத்தில் அிக்கறைக்கும் ஏற்றபடி கொடுக்க வேண்டும். ஆராதனை செய்யாதவர்கள் கொடுக்க எதிர்பார்க்கவோ, அவ்வாறு செய்ய கேட்டுக் கொள்ளப்படவோ கூடாது. சபை காரியங்களுக்காக சேகரிக்கப்படும் பணத்தில் பெரும்பாலான பகுதி, திட்டத்தில் விருப்பம் இல்லாதவர்கள் மற்றும் இதை எதிர்ப்பவர்கள் மூலமாக விருப்பமில்லாமல் கொடுக்கப்பட்டவை என்பது யாருக்குத் தெரியாது! வாடிக்கையாளரின் மனதை புண்படுத்துவதைக் காட்டிலும் புரட்டஸ்டண்ட் வர்த்தகர்கள் கத்தோலிக்க தொண்டு ஸ்தாபனத்திற்கு அடிக்கடி கொடுப்பார்கள். இதே போல கத்தோலிக்க வர்த்தகர் புரட்டஸ்டண்ட் ஸ்தாபனங்களுக்கு அவற்றின் மேல் தயை இல்லாமலேயே கொடுப்பார்கள்.

இது சுவீஷே அறிவுரைக்கு திரும்பும் நல்ல நேரமாக இருக்கிறது. தேவன் உங்களை செழுமையாக வைத்திருக்கிற அளவுக்குத் தக்கதாக வாரத்தின் முதல் நாளிலேயே மதம் மற்றும் தரும் காரியங்களுக்கு நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் எடுத்து வைப்பீர்கள். இப்படி தானாக மனமுவந்து கொடுப்பதை தேவனுடைய அல்லது நல்ல மனிதர்களுடைய பார்வையில் சிறந்ததாக இருக்கும். அது விதவையில் சிறிய தொகையாகவோ அல்லது பணக்காரனின் பெருந்தொகையாகவோ இருந்தாலும் சரி இதனிமித்தம் இப்படிப்பட்டவர்கள் மட்டுமே தெய்வீக ஆசீர்வாதத்தை பெறுவார்கள்.

ஆலயத்தின் சுவற்றில் உடைசல்கள்

ஆவிக்குரிய ஆலயத்தில் பெரும் நகரங்களில் சிறப்பான சபைகளில் வெளியரங்கமாக நாம் இப்பொழுது அனுபவிப்பதைக் காட்டிலும் அதிகமாக பெற முடியாது என்பதை நாம் உணருகிறோம். நமது காலத்தின் சபையின் நிலைமை குறித்து, விளக்குகையில் வேதவாக்கியங்கள் லவோதிக்கையா சபை என்று இப்படியாக கூறுகின்றன: “உன் கிரியைகளை அறிந்திருக்கிறேன்; நீ குளிரும்மல்ல, அனலும்மல்ல; நீ குளிராயாவது அனலாயாவது இருந்தால் நலமாயிருக்கும். இப்படி நீ குளிருமின்றி அனலுமின்றி வெதுவெதுப்பாய் இருக்கிறபடியால் உன்னை என் வாயிலிருந்து வாந்திப் பண்ணிப் போடுவேன். நீ நிர்பாக்கியமுள்ளவனும், பரிதபிக்கப்பட்டத்தக்கவனும், தரித்திரனும், குருடனும் நிர்வாணியுமாயிருக்கிறதை அறியாமல், நான் ஐசுவரியவான் என்றும் திரவிய

சம்பன்னன் என்றும், எனக்கு ஒரு குறைவுமில்லை என்றும் சொல்லுகிறபடியால்; நான்; நீ ஐசுவரியவனாகும்படிக்கு நெருப்பிலே போடப்பட்ட பொன்னையும், உன் நிர்வாணமாகிய அவலட்சணம் தோன்றாதபடிக்கு நீ உடுத்திக்கொள்வதற்காக வெண் வஸ்திரங்களுக்கும் என்னிடத்திலே வாங்கிக் கொள்ளவும், நீ பார்வையுடையும்படிக்கு உன் கண்களுக்கு கலிக்கம் போடவும் வேண்டும் என்று உனக்கு ஆலோசனை சொல்லுகிறேன்.” (வெளிப்படுத்தல் 3:15-18)

ஆகையால், இன்றைக்கு ஆலயம் ஆவிக்குரிய நிலைப்பாட்டின்படி பழுது பார்க்கப்பட வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறது. வெளியரங்கமாக சபையானது செல்வ செழிப்பாக இருக்கிறது. ஆனால் ஆவியிலே அது ஏழ்மையாக இருக்கிறது. பெரும்பாலான படித்தவர்களும், ஊழியக்காரர்களும் தேவனுடைய வார்த்தையாகிய வேதாகமத்தில் எல்லா விசுவாசத்தையும் விட்டுவிட்டார்கள். அவர்கள் இன்னும் மத நம்பிக்கை அற்றவர்களாக ஆகவில்லை. ஆனால் “உயர்விமர்சகர்கள்” மற்றும் “பரிணாம கொள்கையுடையோராக” ஆகிறார்கள். அநேகரிடம் கடவுள் நம்பிக்கையே ஆட்டங்காண்கிறது. எப்படியோ அறிவில்லாத தேவனை நாம் பெற்றிருக்கிறதில்லை என்பது குறித்து அவர்கள் ஆச்சரியப்படுகிறார்கள். இயற்கை, மனுக்குலமற்ற அறிவுள்ள ஜீவிகள் அனைத்தும் வெறும் பரிணாமத்தினால் உண்டானவைகள் என்று நம்புகிறார்கள். இந்த பேரழிவான நிலைமைக்கான அடிப்படையும் காரணமும் வெகு தூரத்தில் இல்லை.

அறிவுள்ள நீண்ட நாட்கள் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதபடி “இருண்ட யுகத்தில்” ஏற்படுத்தப்பட்ட விசுவாச கோட்பாடுகளின் அபத்தங்கள் இருக்கின்றன. அந்த அளவுக்கு அதிகமாக இருக்கின்றன. இந்த அபத்தங்கள் எல்லாம் வேத வாக்கியங்களின் அடிப்படையில் ஏற்படுத்தப்பட்டன. அவற்றை நன்கு ஆதரிக்கின்றன என்று சொல்லுகிற அளவுக்கு ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. கடந்த கால நமது விசுவாச கோட்பாடுகள் ஒன்றுக்கொன்று முரண்படுவதோடு கூட வேதாகமத்திற்கு முரண்பாடாக இருக்கின்றன என்பதே உண்மையாக இருக்கிறது. இதை நாம் கற்றுக்கொள்ளவும் நம்பவும், நாம் நமது இருதயத்தை தேவனுக்கு நேராக உயர்த்தி, நமது பிதாக்கள் நீக்கிய நிறங்களுடனான கண்ணாடிகளை பயன்படுத்தி வேதாகம ஆராய்ச்சிக்கு திரும்ப வேண்டும். அதன் மூலம் யுகத்தின் கடைசியில் தமது உண்மையுள்ள ஜனங்களுக்கு தேவன் வாக்குத்தத்தம் பண்ணியிருக்கிற வெளிச்சத்தை அவர் நமக்கு கொடுக்கக்கூடும். இதைக் குறித்து வேத வாக்கியங்கள் கூறுகிறதாவது: “பொழுது விடிந்து விடிவெள்ளி உங்கள் இருதயங்களில் உதிக்குமளவும் இருளுள்ள ஸ்தலத்தில் பிரகாசிக்கிற விளக்கைப் போன்ற அந்த உறுதியான தீர்க்கதரிசன வசனத்தை கவனிக்க வேண்டும்.” (2பேதுரு 1:19)

இந்த நேரத்திற்கான கடமை

தேவனுடைய வீட்டின் ஆவிக்குரிய குறைபாடுகளை, கர்த்தரை நேசித்து அவரை ஆராதிக்கிற சபையாகிய அனைவரும், இந்த ஆவிக்குரிய நிலைமைகளின் முன்னேற்றத்திற்காக தம்முடைய பங்கை செய்ய வேண்டும். மத குரு அல்லது பாதிரியாரின் கைகளில் இதை விட்டுவிடக்கூடாது. பொதுவாக ஜனங்கள் நிலைமையை உணர்ந்து கொண்டு, சீயோனின் ஆவிக்குரிய சுவர்களை திரும்ப எடுத்துக் காட்டுவதற்கான தமது பங்கை செய்ய விரும்ப வேண்டும். இந்த ஆவிக்குரிய சுவர்கள் “பரிசுத்தவான்களுக்கு ஒருவிசை ஒப்புவிக்கப்பட்ட விசுவாசமாக” இருக்கின்றன.

ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவனும் இந்த பழுது பார்த்தலுக்கு இசைவாக நான் என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறேன் என்று தன்னைத்தானே கேட்டுக்கொள்ளவேண்டும். சத்தியம் மற்றும் நீதிக்கான எனது வைராக்கியத்தையும் அசத்தியம் மற்றும் பாவத்திற்கான எனது வெறுப்பையும் கர்த்தருக்கு நான் எப்படி வெளிப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறேன்? “இருண்ட காலத்தின்” முறைமைகளும் விசுவாசக் கோட்பாடுகளும் என்னதான் பண்ணியிருந்தாலும், சத்தியத்தை புரிந்து கொள்ளவும் மற்றவர்களும் அதை புரிந்து கொள்ளுவதற்கும் உதவவும் நாம் இரட்டிப்பாக செய்ய வேண்டும் என்பதே இந்த கேள்விக்கான பதிலாக இருக்கிறது.